

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/60/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2322010151
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2322010151.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Michala Polláka a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 28.3.2022, č.k. 31T/10/2022-74, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.11.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., hlásený trvalý pobyt C., t. č. bydlisko D. X, E. F. G., okr. Trnava

odsudzuje:

Podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 13 (trinásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Okresný súd Galanta, rozsudkom zo dňa 28.3.2022, č. k. 31T/10/2022-74 uznal obžalovaného A. B. za vinného na skutkovom a právnom základe, že

dňa 14.07.2021 pod falošnou zámkienkou predaja herného počítača, po predchádzajúcej vzájomnej dohode cez Facebook, prevzal na adrese G., H. G. XXXX/XX od B. G. sumu 350 € ako zálohu za to, že mu predá herný počítač, ktorý mal priniesť v uvedený deň, a ako poistku, že B. G. neoklame, mu nechal svoj občiansky preukaz, ale herný počítač v uvedený deň nepriniesol, dňa 16.07.2021 B. G. napísal, že mu vráti peniaze, avšak ich vrátenie pod rôznymi výhovorkami odďaľoval, a nakoniec dňa 27.08.2021 prestal s B. G. úplne komunikovať, nedodal mu ani herný počítač, ani mu nevrátil peniaze, čím mu spôsobil škodu vo výške 350 €,

teda na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu, čím spáchal úmyselný prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona. Za to bol odsúdený podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona bol výkon uloženého trestu podmienenečne odložený a podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona určená skúšobná doba podmienenečného odsúdenia s probačným dohľadom v trvaní 3 (tri) roky. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona, s poukazom na § 51 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona, počas skúšobnej doby podmienenečného odsúdenia

ukladá obmedzenia a povinnosti: - zákaz účasti na hazardných hrách, hrania na hracích automatoch a uzatvárania stávk, - zákaz užívania omamných a psychotropných látok (drog) a narábania s nimi, - príkaz zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie, - príkaz nahradiť podľa svojich schopností spôsobenú škodu. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu uložil nahradiť poškodenému B. G., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt H. G. XXXX/XX, G., škodu vo výške 350 €. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie iba prokurátor, proti výroku o treste, v neprospech obžalovaného. Odvolanie odôvodnil nasledovne (skrátene).

2.1 Súd v rámci odôvodnenia výroku o uloženom treste poukázal na trestnú ako aj priestupkovú minulosť obžalovaného, ktorý má v odpise registra trestov 7 záznamov, naposledy bol odsúdený v roku 2015 za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona na 7 rokov nepodmienečne, ktorý vykonal dňa 14.02.2020. Čo sa týka priestupkov, obžalovaný spáchal 4 priestupky a to dvakrát jazda bez vodičského oprávnenia, za čo dostal pokuty do 600 EUR, jeden priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a jeden priestupok nenosením rúška za čo dostal pokutu vo výške 1 000 EUR. Od zamestnávateľa bolo jeho hodnotenie neutrálne.

2.2 K otázke druhu trestu zaujal stanovisko, že vzhľadom na trestnú minulosť nepovažoval uloženie alternatívneho trestu za vhodné, preto uložil trest odňatia slobody, ktorý však podmienienečne odložil a uložil obžalovanému viacero obmedzení a povinností, nakoľko má za to, že uvedený trest je postačujúci, takýmto trestom možno výchovne vplývať na obžalovaného, pričom uloženie probačného dohľadu spolu s obmedzeniami a povinnosťami, zabezpečia jeho zaradenie do spoločnosti a odčinenie následkov trestného činu, pričom určil dlhšiu skúšobnú dobu, a to vzhľadom na jeho doterajší život. Súd pri ukladaní podmienienečného trestu argumentoval aj tým, že v danej trestnej veci sa nejdená o závažnú trestnú činnosť, obžalovaný sa trestnej činnosti dopúšťal naposledy v roku 2013, za čo bol odsúdený v roku 2015, pričom do 14.02.2020 bol vo výkone trestu odňatia slobody. Súd ďalej poukazuje na to, že skoro rok a pól od prepustenia na slobodu obžalovaný vedel žiť bez páchania trestnej činnosti, pričom poukázal aj na tú skutočnosť, že v minulosti mu bol len raz uložený podmienienečný trest (v ostatných prípadoch mu bol uložený hneď nepodmienečný trest), počas ktorého sa osvedčil.

2.3 So záverom súdu sa nestotožňujem, uvedený rozsudok vo výrokovej časti týkajúcej sa uloženia podmienienečného trestu odňatia slobody obžalovanému A. B. nepovažujem za primeraný a postačujúci na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelia. V danom prípade sa nemožno stotožniť s argumentáciou súdu vo vzťahu k podmienienečnému odloženiu výkonu trestu odňatia slobody, a to najmä v tej časti kde súd poukazuje na kriminálnu minulosť obžalovaného, pričom uvádza, že naposledy sa dopustil trestnej činnosti ešte v roku 2013, za ktorú bol následne v roku 2015 odsúdený na 7 rokov nepodmienečne, pričom trest odňatia slobody vykonával do 14.02.2020 a skutku za ktorý bol odsúdený sa dopustil až dňa 14.07.2021. Súd podľa môjho názoru nesprávne hodnotí tú skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti až po skoro roku a pol od prepustenia s predchádzajúceho výkonu trestu odňatia slobody. Je známe, že odsúdení páchatelia aj tej najzávažnejšej trestnej činnosti sa vo väzenských podmienkach spravidla správajú vzorne, vedia sa prispôbiť danému režimu. Poukazujem teda na tú skutočnosť, že počas výkonu trestu v zásade „nemohol“ páchať trestnú činnosť. Tej sa dopustil presne po 17 mesiacoch, čo bol z výkonu trestu odňatia slobody prepustený. Teda podľa môjho názoru súd mal hľadieť na túto skutočnosť takým spôsobom, že obžalovaný vedel žiť bez páchania trestnej činnosti len 17 mesiacov od prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, pričom vykonával trest odňatia slobody za závažný trestný čin a nie tým spôsobom, že obžalovaný vedel žiť bez páchania trestnej činnosti až takmer rok a pol od prepustenia. Vzhľadom na uvedené je práve možné konštatovať, že prvok represie a individuálnej prevencie u obžalovaného, obsiahnutý v § 34 ods. 1 Trestného zákona, na základe tejto skutočnosti (ani dlhotrvajúci nepodmienečný trest neodradil obžalovaného od páchania ďalšej trestnej činnosti v relatívne krátkej dobe od prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody), nebol naplnený ani z časti. Pri ukladaní trestov je nutné vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to princípu zákonnosti trestu a princípu individualizácie trestu. Na margo poukazujem aj na tú skutočnosť, že aj priestupky, na ktoré súd poukazuje sa obžalovaný dopustil po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, po 14.02.2020, teda skutok pre ktorý bol uznaný vinným nebol jediným „vybočením“ z riadneho života obžalovaného po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

2.4 Preto uložený 6 mesačný podmienienečný trest odňatia slobody s probačným dohľadom považujem za neprimeraný a mierny, ktorý trest rozhodne u osoby obžalovaného nenaplní účel individuálnej a generálnej prevencie. Obžalovaný má vážne narušený akýkoľvek brzdný mechanizmus, pred páchaním ďalšej trestnej činnosti ho neodradili ani predtým uložené nepodmienečné tresty, kedy po ich odpykaní opäť pokračuje v trestnej činnosti. nie je schopný resocializácie v podmienkach na slobode. ktorá skutočnosť by v budúcnosti mohla byť potenciálne veľmi nebezpečná pre zabezpečenie dôslednej

ochrany spoločnosti a nápravy páchatela. Preto navrhujem, aby Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa ustanovenia § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Galanta, sp. zn. 31T/10/2022 zo dňa 28.03.2022 vo výroku o treste a súčasne, aby podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci rozhodol sám, a to tak, že obžalovanému A. B. uloží primeraný zákonný nepodmienečný trest odňatia slobody, so zaradením obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval prokurátor na svojom odvolaní. Obžalovaný uviedol, že trest splní účel. V predchádzajúcom výkone trestu si uvedomil, že už nechce viesť takýto život, že je to nanič. Od minulého roku sa zamestnal, teraz dokonca aj na dobu neurčitú. Chce riadne pracovať a riadne žiť. Škodu spôsobenú trestným činom chce tiež splatiť, ale má aj staré podlžnosti vo výške niekoľko tisíc eur, ktoré spláca aj exekučne a nezarábal toľko, aby mohol splatiť aj staré dlhy, zaplatiť nájom za bývanie a zaplatiť aj aktuálnu škodu, ktorú spôsobil.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na jeho zrušenie podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal

prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste v neprospech obžalovaného, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Po preskúmaní napadnutého výroku, v rozsahu podaného odvolania a z dôvodov v ňom uvedených, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Rozsudkom citovaným v odseku 1 bol obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania tam citovaného prečinu. Na hlavnom pojednávaní obžalovaný v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásil, že sa cíti byť vinný. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný odpovedal kladne na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku a prokurátor nemal žiadne námietky, súd prijal vyhlásenie obžalovaného. Súd uznal vinu obžalovaného v celom rozsahu, čím sa rozsah dokazovania obmedzil iba na dokazovanie súvisiace s ukladaným trestom a náhradou škody.

Prvostupňový súd odôvodnil rozhodnutie o treste tak, že mohol obžalovanému uložiť trest odňatia slobody v zákonnej sadzbe do 2 rokov. U obžalovaného zistil 1 poľahčujúcu okolnosť - priznal sa k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval, a 1 priťažujúcu okolnosť - bol už za trestný čin odsúdený rozhodnutiami Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/7/2006, 0T/24/2007, 4T/87/2009, 4T/70/2010 a 30T/71/2013. Ďalej uviedol, že čo sa týka druhu trestu, vzhľadom na doterajší život páchatel'a a jeho trestnú minulosť nepovažoval súd uloženie alternatívneho trestu za vhodné a uložil trest odňatia slobody. Tento však podmienienečne odložil, pričom zohľadnil, že sa nejedná o závažnú trestnú činnosť a obžalovaný sa trestnej činnosti dopúšťal naposledy v roku 2013, za čo bol odsúdený v roku 2015, odkedy uplynul značný čas, z ktorého podstatnú časť až do 14.02.2020 strávil vo výkone trestu odňatia slobody. Čiže skoro rok a pol od prepustenia na slobodu vedel žiť bez páchania trestnej činnosti, aj v tom jedinom prípade v minulosti, kedy mu bol uložený podmienienny trest odňatia slobody rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/99/2009 (pri zvyšných odsúdeniach mu bol ukladaný rovno nepodmienienny trest odňatia slobody) sa osvedčil. Podľa prvostupňového súdu je možné na obžalovaného výchovne vplyvať aj na slobode s uložením probačného dohľadu a uvedených obmedzení a povinností, ktoré zabezpečia jeho zaradenie do spoločnosti a odčinenie následkov jeho trestného činu, pričom určil dlhšiu skúšobnú dobu, vzhľadom na jeho doterajší život, po ktorú bude dohľad prebiehať. V prípade ich porušenie a nevedenia riadneho života by samozrejme nasledoval výkon uloženého trestu odňatia slobody.

Odvolací súd súhlasí s námietkami prokurátora, ktoré súd citované v odseku 2 tohto rozsudku. Úvahy prvostupňového súdu, citované v predchádzajúcom odseku sú nesprávne a uložený trest je neprimerane mierny.

Nesprávnosť úvah prvostupňového súdu, ktoré sa vzťahujú k spôsobu výkonu trestu odňatia slobody, spočíva v tom, že bral do úvahy skutočnosti, ktoré nie sú rozhodujúce pre zodpovedanie otázky, či uložený podmienienny trest odňatia slobody splní účel, sledovaný v ustanovení § 34 ods. 1 Trestného zákona.

Podľa názoru odvolacieho súdu nie je v tomto prípade dôležité, že trestná činnosť, z ktorej bol obžalovaný uznaný za vinného, nie je (z pohľadu kategorizácie trestných činov podľa Trestného zákona), závažná, pretože sa jedná o prečin. V tomto prípade je rozhodujúcou skutočnosťou, že obžalovaný sa opätovne dopustil úmyselnej trestnej činnosti, hoci bol už predtým za inú úmyselnú trestnú činnosť v dlhoročnom výkone trestu odňatia slobody a predtým kratšími trestami odňatia slobody. Takéto správanie sa obžalovaného, keď krátko po prepustení z dlhoročného výkonu trestu odňatia slobody, opätovne spácha ďalšiu úmyselnú trestnú činnosť, podľa názoru odvolacieho súdu svedčí o tom, že predchádzajúci výkon trestu odňatia slobody, nemal naň dostatočne výchovný účinok. Predchádzajúci trest odňatia slobody teda nesplnil Trestným zákonom sledovaný účel - vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. V takejto situácii je nedôvodné uvažovať o tom, že účel individuálnej prevencie aktuálne uloženého trestu odňatia slobody, splní uloženie trestu, ktorého výkon bude podmienienečne odložený, teda trestu miernejšieho, ako bol trest predchádzajúci. Obžalovaný síce tvrdí, že si v predchádzajúcom výkone trestu uvedomil, že takýto život žiť nechce, že chce žiť riadny život, no jeho reálne správanie po prepustení z výkonu trestu, je s takýmto tvrdením v prikróm rozpore.

Na druhej strane prvostupňový súd dostatočne nezohľadnil skutočnosti, že pred spáchaním aktuálne súdenej trestnej činnosti, bol obžalovanému v minulosti uložený celkovo 4 krát nepodmienienny trest odňatia slobody, z toho v jednom prípade ako súhrnný trest odňatia slobody. Z pohľadu opakovaného páchania trestnej činnosti a opakovaného odsudzovania obžalovaného za úmyselnú trestnú činnosť, sa v jeho osobe jedná o kriminálne narušeného jedinca, u ktorého sa dlhodobo nedarí výkonom trestu odňatia slobody naplniť účel takzvanej individuálnej prevencie. Pokiaľ má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred obžalovaným ako páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, jedinou možnosťou je mu uložiť nepodmienienny trest odňatia slobody.

Z dôvodov uvedených odsekoch 10 a 12 tohto uznesenia, bolo potrebné napadnutý výrok o treste a na neho nadväzujúce výroky v odvolacom konaní zrušiť. Nakoľko prvostupňový súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu na rozhodnutie o treste a spôsobe jeho výkonu, mohol odvolací súd sám rozhodnúť o zrušených výrokoch, postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku. V správne určenej trestnej sadzbe, v rozpätí 0 až 2 roky, považoval odvolací súd za potrebné uložiť obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere mierne presahujúcej polovicu zákonnej trestnej sadzby. Takto určená výška trestu primerane zohľadňuje osobu obžalovaného ako recidivujúceho páchatel'a úmyselnej trestnej činnosti, ktorý už v minulosti bol postihnutý opakovaným výkonom trestu odňatia slobody a na druhej strane zároveň zohľadňuje nižšiu spoločenskú nebezpečnosť trestného činu. Rozhodnutie o zaradení obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, je založené na tom, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselnú trestnú činnosť a to v konaní Okresného súdu Trnava vedenom pod spisovou značkou 30T/71/2013.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.